

ГАСЦІНЕЦ

№ 6 (81), САКАВІК 2009 ГОДА

<http://haradok.belarda.org> - сайт твайго ГАРАДКА

Святкаванне прайшло з затрыманнем Аўтухова

25 сакавіка грамадзяне ў Віцебску адзначылі Дзень Волі ўскладаннем кветак да мемарыяльных месц Васіля Быкава і Уладзіміра Караткевіча.

Пры знаходжанні ля помніка Васілю Быкаву з бел-чырвона-белым сцягам быў затрыман Леанід Аўтухоў.

На 25 сакавіка ініцыятару сходу выбаршчыкаў на плошчы Свабоды Кастусю Смолікаву (старшыні Віцебскай абласной арганізацыі Партыі БНФ) было адмоўлена ў праве правесці сход грамадзян з нагоды 91-гадавіны абвешчання БНР.

Аб гэтым Смолікаў паведаміў грамадзянам, якія прыйшлі каля 17 гадзін на плошчу Свабоды, адначасова з гэтым прысутным было прапанавана прайсці да памятных месц Віцебска – мемарыяльнай шылды Васілю Быкаву і помніку Уладзіміру Караткевічу.

У скверы Маякоўскага ля шылды Васілю Быкаву актывіст Руху за Свабоду, старшыня Гарадоцкай арганізацыі Партыі БНФ Леанід Аўтухоў падняў ўверх бел-чырвона-белы сцяг, пад якім быў пахаваны народны

пісьменнік Беларусі Васіль Быкаў. Спдар Смолікаў прапанаваў ускласці кветкі да шылды Васілю Быкаву, што і было зроблена.

Дзве асобы ў штацкім хацелі зняць нацыянальны сцяг, але спдар Аўтухоў у гэтым ім адмовіў, тады на дапамогу штацкім прыйшлі людзі ў міліцэйскай форме, якія даставілі Леаніда Аўтухова ў Кастрычніцкі РАУС.

Грамадзяне Беларусі пасля дадзенага здарэння дайшлі да помніка Уладзіміру Караткевічу. Кастусь Смолікаў прапанаваў ускласці кветкі да помніка слаўтага беларуса – Уладзіміра Караткевіча. Пасля гэтага быў выкананы гімн БНР «Мы выйшлі шчыльнымі радамі».

Пры спробе запусціць у вечаровае неба балонікі ў бел-чырвона-белым сцягам, яны былі гвалтоўна вырваны з рук жанчыны асобай у штацкім. Асоба ў штацкім пракалола балонікі, выбухі якіх сталі салютам слаўтаму сыну Беларусі Уладзіміру Караткевічу.

Пасля грамадзяне звярнуліся ў Кастрычніцкі РАУС, каб даведацца аб лёсе Леаніда Аўтухова.

З паведамлення дзяжурнага РАУС Леанід Аўтухоў затрыманы

да раніцы 26 сакавіка і яго ў 10 гадзін чакае суд Кастрычніцкага раёна г. Віцебска.

Леанід Гаравы.

МИЛИЦИОНЕРЫ ЗАПУТАЛИСЬ В ПОКАЗАНИЯХ

Судья Городокского суда Владимир Гладков рассмотрел очередные два протокола против Анатолия Полянского, которые составили работники Городокской милиции после его задержания 14 февраля. Это история уже имеет большой резонанс в Городке и связана, как считает потерпевший Анатолий Полянский и все его знакомые с противоправными действиями работников Городокской милиции.

14 февраля, когда Анатолий возвращался домой, его на перекрестке дорог Птицефабрика – Городок-Ловша остановил начальник Городокского ГАИ А. Гвоздев и старший инспектор ГАИ О. Рымша. Анатолий двинулся домой по обочине дороги, а в руках у него был фонарик и канистра. Обвинив Полянского в отсутствии фликера, работники ГАИ решили составить на него протокол за правонарушение. Анатолий назвал свою фамилию, имя и отчество, сказал, что живет на Старополоцкой, что его дом в 300м от перекрестка. Этого милиционером оказалось мало. Работники ГАИ стали требовать, чтобы Полянский сел в машину и поехал в

24 марта в Городке завершилось очередное судебное разбирательство в отношении рабочего ЖКХ Анатолия Полянского. Суд оправдал Полянского, которого работники милиции обвиняли в ношении холодного оружия и в хулиганстве.

РОВД. Рабочий в ответ заявил, что страдает гипертонией, сахарным диабетом, плохо себя чувствует, ему надо идти до дома, а милиция лучше бы воров ловила, чем простых работников.

После этого к месту происшествия были вызваны еще две машины милиции и шесть сотрудников органов «уговорили» Полянского доехать в больницу на освидетельствование. В приемный покой Анатолий был доставлен без верхней одежды с многочисленными ссадинами на спине, ноге, с большим кровоизлиянием под мышкой. Врач Гулевич Е. зафиксировала высокое давление 190/110, нездоровое состояние пациента, отсутствия следов алкоголя. Начальник ГАИ А. Гвоздев в больнице написал на Полянского протокол из-за отсутствия фликера. Работники больницы оказали врачебную помощь пожилому человеку и попросили милиционеров доставить его домой для выздоровления.

Вместо дома «для оздоровления» Полянский оказался в

здании РОВД, где на него написали рапорты о неповиновении, а среди его вещей оказался нож, который эксперт квалифицировал, как холодное оружие. Большой человек добрался домой только в четыре часа утра воскресенья, где его ждала взволнованная жена.

16 февраля Анатолий Полянский прошел освидетельствование у хирурга Городокской ЦРБ О.А. Лиса, который засвидетельствовал многочисленные телесные повреждения у рабочего. 18 февраля Анатолия в отсутствие адвоката, без ознакомления с делом судья Анна Гончарова оштрафовала на 25 базовых величин, не включив в протокол заседания суда показания Полянского о нанесении ему телесных повреждений работниками милиции.

Когда же Анатолий Полянский в течении трех дней обратился с жалобами в Городокскую прокуратуру и к начальнику областного УВД на неправомерные действия милиции, то на него еще появилось два протокола о правонарушении – о ношении холодного оружия и о хулиганстве.

При рассмотрении данных протоколов в суде выявились многочисленные противоречия в показаниях работников милиции, которые являются заинтересованными лицами. Один милиционер говорил о том, что

нож доставали из кармана куртки, другой утверждал, что достали из сапога, третий рассказывал

о том, что Анатолий брыкался ногами, сидя на снегу, и из сапога вывалился нож. Путанными были показания и о том, как доставлялся нож в РОВД. Никто из милиционеров квалифицированно не мог объяснить почему не составлялся протокол изъятия вещей на месте происшествия. Также работники милиции не могли объяснить, какую общественную опасность представлял большой Полянский, когда просил дать ему возможность пойти до дома. Остался без вразумительного ответа и вопросы начальнику ГАИ А. Гвоздеву: «Почему пустынный ночной перекресток работники милиции считают общественным местом», «На основании какого нормативного акта доставляли в больницу?»

Адвокат Любовь Супей в прениях отметила отсутствие базы доказательств по двум предполагаемым правонарушениям Анатолия Полянского, а также отсутствие события правонарушения, обратив внимание судьи на многочисленные противоречия в показаниях милиционеров.

После всестороннего рассмотрения обстоятельств дела судья Владимир Гладков вынужден был принять решение о прекращении административного процесса в отношении Анатолия Полянского.

Леонид Александров.

Цытата нумара:

Знішчэнне мінулага, магчыма, самае горшае з усіх злачынстваў.

Сымона Вэйль, філосаф

ЖЫХАРЫ ПАТРАБУЮЦЬ КАПІТАЛЬНАГА РАМОНТУ

19 сакавіка адбылася сустрэча жыхароў дома №30 па вул. Гагарына з работнікамі ГРУП ЖКГ «Гарадок» і журналісткай «Віцебскага рабочага»

Жыхара дома 30 па Гагарына ўжо на працягу некалькіх гадоў скардзяцца на ўмовы пражывання: адсутнасць рамонта, праблемы з паступленнем вады на апошнія паверхі, антысанітарным станам падвала і г.д.. Таксама жыхарам дома не зразумела, чаму не бачна працы па тэхнічнаму абслугоўванню дома, калі яны плацяць і за капітальны рамонт дома і яго тэхнічнае абслугоўванне. Але да гэтага часу праблемы дома 30 застаюцца не вырашанымі і ўскладняюцца з кожным годам.

Між тым з жыхароў дома, толькі ў мінулым годзе на капітальны рамонт было сабрана 27 мільёнаў рублёў і прыблізна столькі ж на тэхнічнае абслугоўванне. З улікам таго, што дом быў пабудаваны ў 1974 годзе, то сродкаў ужо павінна было б хапіць. Толькі які яны выкарыстоўваліся ў сістэме ЖКГ за гэты час нікому не вядома.

Адказ супрацоўнікаў ЖКГ зводзіўся да таго, што жыллёвы фонд Гарадка на 70% патрабуе капітальнага рамонта, што на капітальны рамонт 60 кватэрнага дому трэба мільярд рублёў, якіх зараз у бюджэце няма. А таксама гучала, што ў Гарадку ёсць дамы ў яшчэ больш гаротным стане – у іх паталочныя пліты правіслі на 30 см і ўтрымліваюцца жалезнымі падпоркамі. Пазітыўнае ў сустрэчы было тое, што супрацоўнікі ЖКГ запэўнівалі жыхароў, што зараз складаецца праектная дакументацыя на капітальны рамонт дома і ёсць шанец, што ў 2010 годзе ён пачнецца. Адначасова з гэтым прапагандавалася рашэнне аблвыканкама аб дэлевым будаўніцтве і рамонце. Па гэтаму рашэнню жыхары дома могуць самі збіраць дадаткова грошы на бягучы рамонт дома і дапамагай камунальшчыкаў рабіць дробны рамонт.

Зразумела, што такая размова будзе карыснай, калі за ёй будзе канкрэтная праца. Праца па рамонту пад'ездаў, даху, падвала, наладжванне уборкі пад'ездаў работнікамі ЖКГ. Гучалі і прапанова, каб у пад'ездзе быў вывешаны графік працы ЖКГ па тэхнічнаму абслугоўванню дома: калі будзе ўбірацца двор, калі пад'езды, калі займаюцца электрычнай часткай дома і г.д.

І сілы жыхароў дома павінна хапіць на тое, каб працягваць сваю барацьбу за выкананне камунальшчыкамі абавязкаў па абслугоўванню дома, каб весці кантроль за выкарыстаннем грошаў, якія жыхары плоцяць ЖКГ. Дапамога ў гэтым толькі самаарганізацыя жыхароў.

М. Антонаў.

АБ'ЯВА

Каб атрымаць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную падпіску.

Рэдакцыя «Гасцінец» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі запоўніце купон або патэлефануйце ў рэдакцыю.

Калі парушаны вашы правы спажываўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас: Гарадок, вул. Галіцкага д.16 кв.2 ў кожны аўторак і чацвер з 16 да 18, або на тэлефоны газеты «Гасцінец».

Жадаючыя атрымаць у карыстанне беларускія кнігі, часопісы або іх набыць звяртайцеся на адрас: Гарадок, вул. Галіцкага д.16 кв.2 ў кожны аўторак і чацвер з 16 да 18, або на тэлефоны газеты «Гасцінец».

**Вынікі апытання на <http://haradok.belarda.org>:
Навінам з якіх крыніц Вы больш давяраеце?**

Дзяржаўнае радыё, ТВ	4%
Дзяржаўныя газеты	4%
Незалежныя выданні	28%
Інтэрнэт-рэсурсы	24%
“Радыё Свабода”	40%

ПАКАРАНЬНЕ ЗА БЕЛ-ЧЫРВОНА-БЕЛЫЯ СЬЦЯГІ

У Кастрычніцкім райсудзе Віцебску пакаралі ўдзельнікаў святкаваньня Дня Волі 25 сакавіка.

За правадзеньне несанкцыянаванай акцыі судзьдзя Алена Казілава аштрафавала сябра КХП БНФ Сяргея Каваленку на 700 тысяч рублёў. Ягоныя аднадумцы Ігар Базараў і Валеры Аляксандраў атрымалі штрафы памерам 70 тысячаў рублёў.

Спадары Каваленка, Базараў і Аляксандраў пацвердзілі ў судзе, што 25 сакавіка знарок выйшлі на плошчу Свабоды ў Віцебску зь бел-чырвона-белымі сьцягамі, каб нагадаць мінакам пра гістарычнае сьвята — Дзень абвешчэньня Беларускай Народнай Рэспублікі.

Ігар Базараў і Валеры Аляксандраў узялі ўдзел у падобнай акцыі ўпершыню, а Сяргей Каваленка ўжо ня першы год у Дзень Волі выходзіць у цэнтар Віцебску з нацыянальным сьцягам. Суд таксама не ўпершыню карае партыйнага актывіста штрафамі і суткамі арышту. Камэнтуючы судовую пастанову і досыць вялікі штраф, спадар Каваленка зазначыў, што ніколі не шкадуе пра свой учынак:

“Не шкада. Бо за волю трэба плаціць, я так лічу. У

Бібліі напісана, што пакуты трэба ўспрымаць з радасьцю. І я сёньня быў дужа рады”.

У адрозьненьне ад спадара Каваленкі, кіраўнік Гарадоцкай раённай арганізацыі Партыі БНФ Леанід Аўтухоў лічыць пастанову па сваёй судовай справе несправядлівай. Судзьдзя Алена Казілава абвясціла яму папярэджаньне за тое, што ён узьняў бел-чырвона-белы сьцяг у той час, як група жыхароў Віцебску прыйшла да мэмарыяльнай дошкі Васілю Быкаву, каб ускласьці кветкі. Паводле актывіста, ён зьбіраецца аспрэчыць гэтак рашэньне суду. На думку Леаніда Аўтухова, права выйсьці пад бел-чырвона-белым сьцягам павінен мець кожны беларус, тым больш 25 сакавіка:

“Былі 91-я ўгодкі БНР, і я лічу, што гэта будзе адно з найгалоўнейшых сьвятаў у вольнай Беларусі. Са сьцягам я выйшаў таму, што ён зьяўляецца тысячагодзьдзі і будзе зьяцца, і мы ніколі нікога не спалохаемся. Хадзілі і будзем хадзіць пад нашым беларускім, родным, бел-чырвона-белым сьцягам”.

Папярэджаньне судзьдзя Алена Казілава вынесла і Міхаілу Гранаву, якога 25 сакавіка міліцыянт затрымалі разам зь віцебскім

кіраўніком “Моладзі БНФ” Аляксандрам Кузьняцовым. Хлопцы толькі пасьпелі разгарнуць бел-чырвона-белы сьцяг каля помніка Ўладзімеру Караткевічу, як да іх падбег міліцыянт у цывільным, без усялякіх тлумачэньняў вырваў сьцяг з рук і тут жа зьнік. Толькі праз паўгадзіны пасля інцыдэнту міліцыянт даставілі спадароў Кузьняцова і Гранаву ў пастарунак і склалі пратакол за ўдзел у несанкцыянаваным шэсьці. На відэазапісе, зробленым супрацоўнікамі міліцыі і прадстаўленым на судзе, было выразна бачна, што ніякага шэсьця не было. Але сьцяг, які колькі хвілін быў у руках Міхаіла Гранавы, усё-такі стаўся падставай для судовага папярэджаньня. Справу супраць Аляксандра Кузьняцова судзьдзя Казілава проста спыніла, ня ўгледзеўшы ў ягоных дзеяньнях складу правапарушэньня.

Тым ня менш пасья затрыманы 25 сакавіка хлопец мусіў правесці ноч у ізалятары часовага ўтрыманьня. Ноч падвартай прабылі і іншыя асуджаныя сёньня ўдзельнікі сьвяточных імпрэзаў — Сяргей Каваленка, Ігар Базараў, Міхаіл Гранаву і Леанід Аўтухоў.

Алена Штраль.

Сумныя рэкорды Гарадоччыны

Віцебшчына ўжо не адзін год займае першае месца ў краіне па колькасьці самагубстваў. А на Гарадоччыне колькасьць самагубстваў павялічылася ў два разы — сумны рэкорд, колькасьць забойстваў вырасла ў тры разы.

Аднак за апошнія месяцы выпадкі суіцыдаў пачасьціліся, прычым адразу ва ўсіх рэгіёнах вобласьці. Адмыслоўцы-псыхіятры лічаць гэта яшчэ адным наступствам фінансава-эканамічнага крызісу.

За першыя два месяцы гэтага году на Віцебшчыне зафіксавана 73 самагубствы, і гэта на ўжо на 16% болей, чымсьці за аналягічны пэрыяд летась. Трывожная тэндэнцыя росту суіцыдаў стала асабліва відавочнай напрыканцы мінулага году: колькасьць тых, хто з уласнай волі пайшоў з жыцьця, пачала істотна павялічвацца ў Аршанскім, Сеньненскім, Шумілінскім і Чашніцкім раёнах, а ў Гарадоцкім раёне яна ўзрасла адразу на 200%.

Паводле галоўрача Віцебскага псыханэўралягічнага дыспансэру Алены Мартынавай, пераважная колькасьць самагубцаў апошняга часу — гэта мужчыны працаздольнага веку. Нярэдка гэта людзі, якія альбо ўжо страцілі працу, альбо толькі адчувлі небясьпеку таго, што неўзабаве ня змогуць фінансава забясьпечыць сваю сям’ю. Спадарыня Мартынава распавяла: дзеля таго каб абмеркаваць сродкі дапамогі тым, хто апынуўся ў складанай сытуацыі і страціў надзею на лепшае, псыхолягі і псыхатэрапеўты правялі ў Віцебску сэмінары «Крызісная інтэрвэнцыя і суіцыдальныя паводзіны»:

«Адмыслоўцы зь Менску, зь іншых абласьцей абмяркоўвалі гэтае пытаньне — як дапамагчы чалавеку, які апынуўся ў крызіснай сытуацыі. Калі ён страціў працу, але адчувае адказнасьць за сям’ю, то галоўнае ў такой сытуацыі, каб не пакідалі чалавека сам-насам з сабою. І калі ён ня будзе такім разьлюшаным, то сям’я — дзеці, бацькі, жонкі, мужы — павінна абмеркаваць гэтую праблему і дапамагчы паглядзець на яе зь нейкага іншага боку. Ёсьць цэлыя псыхатэрапэўтычныя тэхналогіі, як вывесці чалавека зь цяжкага стану і не дапусьціць апошняга трагічнага кроку.

Цяпер тэлефануюць і мужчыны ды пытаюцца, як патлумачыць жонцы, што цяпер крызіс і таму цяжка знайсці добрую працу ...

Дактары, якія працуюць у Віцебску на так званых «тэлефонах даверу», адзначаюць зьмену кантынгенту сваіх пацыентаў. Калі раней найчасьцей да іх зьвярталіся жанчыны зь нейкімі асабістымі або сямейнымі праблемамі, то цяпер тэлефануюць і мужчыны ды пытаюцца, да прыкладу, як патлумачыць жонцы, што цяпер крызіс і таму цяжка знайсці добрую працу.

Псыхолягі ды псыхіятры кажуць, што людзі набываюць комплекс непаўнавартаснасьці і проста губляюцца ў сытуацыі, калі скарачэньне, звальненьне або затрымка заробку закранае іх асабіста, а праз тэлевізар ды ў дзяржаўнай прэсе тым часам цьвердзяць, што ніякага крызісу ў Беларусі няма.

В.Васільеў.

ЛЫЖНЫ СЕЗОН АМАЛЬ ЗАВЯРШЫЎСЯ

15 сакавіка лыжнікі Беларусі разыгралі ў Гарадку апошнія камплекты ўзнагарод.

Першымі ў нядзелю стартвалі ў эстафетах жанчыны. Чатыры этапы па 5 км хутчэй прайшлі ганшчыцы з Віцебшчыны, «серабро» дасталася прадстаўніцам Мінска, а «бронза» — камандзе Магілёўшчыны. Сярод мужчын у эстафеце 4x10км перамогу святкавалі ганшчыкі Мінскай вобласці, а Сяргей Кузьменка ў складзе каманды Віцебшчыны быў на фінішы другім. Трэцяе месца ў каманды г. Мінска. У эстафетах не былі прадстаўлены каманды гомельшчыны і Берасцейшчыны.

Пасля дарослых у спрынтарскіх гонках удзел прынялі навучэнцы ДЮСШ Беларусі. Па дванадцаць каманд ад спартыўных школ удзельнічалі ў спрынтарскіх гонках у чатырох намінацыях. На жаль, каманды

лыжнікаў Гарадоцкай ДЮСШ не змагала за медалі ў гэтых спаборніцтвах, а фінішавалі сярод апошніх каманд. Славу Віктара Камоцкага пакуль няма каму падхапіць сярод маладых лыжнікаў Гарадка.

Пераможцы і прызёры спаборніцтваў атрымалі з рук В. Шкуратава, начальніка камітэта па фізкультуре, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама, дыпломы і медалі.

Толькі на спаборніцтвах амаль не было глядачоў для якіх і павінны ладзіцца даныя старты. А не было мусіць таму, што ніхто не паклапаціўся пра тое, каб аб спаборніцтвах даведаліся жыхары Гарадка. Нідзе ў мікрараёнах Гарадка не было ніякіх аб’яў. І гэта пры наяўнасці сучаснай аргтэхнікі ў райвыканкаме.

Фініш Сяргея Кузьменкі ў эстафеце

Л. Гаравы.

ПРЫВАТНЫЯ АБ’ЯВЫ

Прадаецца: — — — — —

кватэра:

2-х комнатная кватэра, са зручнасьцямі. Т40078, 8-029-5191298
3-х комнатная, 3/3 цэглянага дома, 67 кв.м.. Т. 8-029-6209190
Езярышча. 2-х комнатная, 40/26 кв.м., 3/3 цэглянага дома. Т. 8-033-6136146
4-х комнатная кватэра, 2/5 панельнага дома, 96/74/9, зроблены эўрарамонт, тэлефон, тэрмінова. Т.8-029-5902716

дом, дача:

Дом у цэнтры Гарадка. Т. 40819, 8-029-6133815
Дом, плошча – 135, вадаправод, тэлефон, сігналізацыя, пабудовы, участак, агарод, сад, 28000 у.а., гандаль. Т. 8-029-7123885.
Раён. Дом, 6х9, магчыма пад знос. Т. 8-029-2491210.
Баталі. Участак 7 сотак, 120 м ад воз.Лосвіда. 5000 у.а.. Т. 8-029-2927496, 8-029-9901215.

Рознае: — — — — —

Прадаецца:

Дзіцячая каляска “Адамекс”, ваначка. Т. 8-033-3060240
Дзіцячы трохколавы веласіпед. Т. 3060242
Піяніна “Беларусь”, кампутарны стол. Т. 8-029- 8181370
Прыхожая у выдатным стане, 3 м. карыстання. Т. 40656, 8-029-2160130
Дзіцячы камбінезон. Т. 8-029-1490214
Люстра “Івіца”, журнальны стол, лядоўня “Мінск”. Т. 40607, 8-029-5998411

Попыт:

Дача. Жадаема побач лес, вадаем. Т. 8-029-6917476.
Дача, дом на беразе возера, лазня, вадаем. 8-029-2493886.
Мох Т. 8-029-5990875
Сетка-рабіца, магчыма выкарастаная. Т. 8-029-5130627

БНР. Значэнне і веліч 25 Сакавіка

Дзя хвалі беларускай эміграцыі, да якой я належу, дзень 25 Сакавіка быў заўсёды найвалікшым беларускім сьвятам, якое абавязкова адзначалася ўва ўсіх беларускіх асяродках у сьвеце. Гаворачы нядаўна пра сьвяткаваньне 25 Сакавіка з маімі аттаўскімі сябрамі, якія шмат пазьней выехалі зь Беларусі, я здала сабе справу, што пра значэньне Дня Волі – як мы цяпер называем гэтае сьвята – людзі ў Беларусі дасюль мала ведаюць. Да 80-х гадоў Масква старалася сьцерці яго з памяці нашага народу, а цяпер мы звычайна болей гаворым у гэты Дзень пра будучыню, чым пра мінулае. Будучыні я прысьвяціла мой Сакавіковы Зварот і ў гэтым годзе. Аднак канчаю яго словамі: «Ведама, што зарука будучыні – ў памятаньні мінуўшчыны».

Каб разумець веліч і значэньне акту 25 Сакавіка, мы мусім памятаць, як мы страцілі нашу дзяржаву, якой страшнай была няволя і якім доўгім было змаганьне найлепшых сыноў і дачок Беларусі, каб вярнуць свайму народу яго права «людзьмі звацца». Акт 25 Сакавіка быў іх перамогай над цемрай, над зьдзекам, над імперскімі намерамі суседняй дзяржавы сьцерці беларускі народ з паверхні гэтае Зямлі.

Паўтараю яшчэ раз: каб ня было 25 Сакавіка, каб ня было БНР, ня было б і БССР і ня было б

другога абвяшчэньня незалежнасьці Беларусі ў 1991 годзе.

Ідэалы БНР – гэта перадусім незалежнасьць нашага краю. «Скідаем з роднага краю апошняе яромо дзяржаўнай залежнасьці. Ад гэтага часу Беларуская Народная Рэспубліка абвяс-

чаецца незалежнай і вольнай дзяржавай», – гаворыцца ў Трэцяй Устаўной Грамаце БНР.

Рада БНР змагалася і бараніла незалежнасьць Беларусі праз доўгія гады «зьняменьня» нашага народу падчас Савецкага панаваньня. І абарона незалежнасьці зьяўляецца і цяпер галоўнай мэтай Рады БНР.

Ідэалы Рады БНР гэта і ёсьць адвечныя каштоўнасьці кожнага вольнага народу: дэмакратыя, УСЕ людзкія правы, у тым ліку і права на годнае і справядлівае жыцьцё, на працу, на дабрабыт. Адсутнасьць усялякае дыскрымінацыі, мажлівасьць карыстацца сваёй мовай, вучыцца на сваёй мове, берагчы сваю культуру і ганарыцца ёй.

Калі б мы маглі ажыццявіць гэтыя ідэалы, наша моладзь не марыла б пра лепшае жыцьцё на чужыне, наш разумны народ прысьвячаў бы ўсе свае здольнасьці і намаганьні, каб заняць пачэснае месца між іншымі цывілізаванымі народамі сьвету.

Як ажыццявіць іх? Гэта мы зробім без

асаблівых цяжкасьцяў, калі зразумеем, што кожны беларус ёсьць часткай нашага цела і нашай крыві, што мы ўсе браты і сёстры тае самае вялікае беларускае сям'і, сыны і дочки тае самае беларускае зямлі. Калі слова салідарнасьць увойдзе ў нашу мову і ў нашыя звычаі, так як яно ўвайшло ў мову і звычаі нашых суседзяў. Калі давер адзін да аднаго будзе часткай нашага жыцьця і калі мы зразумеем, што без бясконцай любові да Бацькаўшчыны мы назаўсёды застанемся няпоўнаватраснымі, другароднымі грамадзянамі чужых краінаў.

Ажыццяўляць гэтыя ідэалы мы можам толькі знутры. Ніхто за нас гэтага ня зробіць. Але затое ўвесь цывілізаваны сьвет адкрые нам свае дзьверы, калі мы гэта зробім. Увесь сьвет будзе бараніць нашыя правы, і ў выпадку патрэбы – нашу волю і нашу незалежнасьць.

У сучаснай Беларусі патрэбныя зьмены. Народ наш мусіць паказаць, што ён гэтага жадае. Так, як гэта паказалі нашыя суседзі, якія цяпер занялі ў сям'і народаў тыя пачэсныя месцы, якія маглі б займаць і мы. Цяперашнія ўлады паказалі, што дабро беларускага народу ня ёсьць іхнім прыярытэтам і што іх інтарэсы не супадаюць з інтарэсамі беларускага народу. Дык, магчыма, час падумаць пра развод?

Івонка Сурвіла.

ВОСТОЧНОЕ ПАРТНЕРСТВО – ШАНС ДЛЯ СТРАНЫ

Лидер общественной организации «Движение «За свободу» Александр Милинкевич рассматривает участие Беларуси в программе Восточное партнерство как перспективный шанс для страны.

«Восточное партнерство — это новый шанс для Беларуси. Я рад, что Европа сделала этот шаг», — заявил Александр Милинкевич на пресс-конференции в Минске.

Вместе с тем он считает, что «если Беларусь примет решение о признании Абхазии и Южной Осетии, то этим самым может привести к развалу Восточного партнерства». По мнению А.Милинкевича, позиция Беларуси по Абхазии и Южной Осетии, «даст или не даст шанс на евроинтеграцию страны». При этом он отметил, что «Россия для Беларуси должна быть стратегическим партнером, но Беларусь должна быть независимой в своем решении идти или нет в Европу».

А.Милинкевич также подчеркнул, что не является сторонником принципа «чем хуже для страны, тем лучше». «Нельзя радоваться тому, что придет большой кризис и все обвалится — это аморально», — подчеркнул он, добавив при этом, что «мировой кризис не сделает демократию в стране». По его мнению, «дестабилизация уменьшит белорусские шансы на независимость».

Отвечая на вопрос о так называемых политзаключенных, председатель общественной организации ответил, что «я стою на той позиции, что политзаключенным человека можно называть тогда, когда пройдет суд, когда правозащитники и международные организации скажут, что это политзаключенный».

Касаясь участия Беларуси в других программах кроме Восточного партнерства, А.Милинкевич выразил недоумение, что страна не участвует в программе «Добрососедство». «Там большая финансовая поддержка», — подчеркнул он.

Отвечая на вопросы журналистов, А.Милинкевич также сообщил, что не собирается сбивать

бороду, которую носит более 30 лет. «Когда я шел единым кандидатом от оппозиции (на выборах президента Беларуси — ИФ), мне говорили, что нужно поменьше имидж. Белорусы не воспримут дядьку с бородой», — рассказал он, добавив, что «я тогда не согласился ее сбрить, а уж теперь и подавно». «Я ношу бороду больше 30 лет, и я нравлюсь с бородой моим сторонникам и особенно женщинам», считает А.Милинкевич.

Александр Милинкевич считает, что белорусская оппозиция не участвует в переговорах официального Минска и представителей европейских структур из-за своей маргинальности.

«Было много разговоров почему белорусская оппозиция не принимает участия в переговорах белорусских властей и Запада. Она не заслужила этого, потому что стала маргинальной, слабой», — заявил Милинкевич.

«Мы (оппозиция — ИФ) меньше стали влиять на общество. Нам (оппозиции — ИФ) нужно решать вопрос не с Евросоюзом, что нас куда-то не позвали и не посадили за какой-то стол, а нужно решать вопрос о своем влиянии на белорусское общество», — считает А.Милинкевич.

Он также признал, что произошел определенный спад поддержки обществом оппозиции. «Мы зовем, в том числе и на уличные акции, но люди не идут», — сказал он.

В свою очередь заместитель председателя общественной организации «Движение «За свободу» Виктор Корниенко отметил, что «ситуация в настоящее время такова, что белорусская оппозиция не имеет и, скорее всего, не будет иметь монополии на отношения с Западом». «Но нам нужно сделать все, чтобы решить существующую проблему и стать участниками диалога», — подчеркнул он.

СЭАНС МАГІІ НА “ВІЦЕБСКДРЭВЕ”

Ушчыраваньняў Аляксандра Лукашэнкі, якія ён абрынуў на апазыцыю пры наведваньні «Віцебскдрэву», загадкавай выглядае перш за ўсё іх несумернасьць.

Бывалі часы, калі апазыцыя ўсур'ез пагражала ўладзе Лукашэнкі ці прынамсі кідала ёй моцныя выклікі: галадоўка дэпутатаў у 1995 годзе, каскад сапраўды масавых акцыяў увесну 1996 году, пагроза імпічмэнту ўвосень 1996 году, грамадзянскі чын Плошчы тры гады таму.

Але ніколі тады з вуснаў кіраўніка дзяржавы ня ліўся такі канцэнтраваны паток бруднай лаянкі: «...у іх ці то па п'яні, ці ад нейкай дурноты ўсё гэта палезла праз вушы, празь іншыя месцы, праз усе дзіркі», «ажно вяршчаць у адкрытую, што трэба патрабаваць ад уладаў», «вось гэта пазыцыя нашай вашывай апазыцыі. Ніякая яна не апазыцыя, гэта пятая калёна. Гэта ворагі беларускага народу».

А зь якой нагоды ўсё гэта гаварылася? З нагоды дыпляматычнага посьпеху афіцыйнага Менска, з нагоды таго, што эўрапейскія палітыкі, ветліва выслушаўшы аргументы Аляксандра Казуліна і Анатоля Лябедзькі, зрабілі на суперак іх рэкамендацыям і парадам – 16 сакавіка міністры замежных справаў краінаў ЭЗ яшчэ на 9 месяцаў прыпынілі візавыя санкцыі адносна кіраўніка Беларусі і яшчэ 35 вышэйшых беларускіх урадоўцаў. На нешта большае Лукашэнку спадзявацца проста не выпадала.

Зь іншага боку сёньняшняя Беларусь – зусім ня сёньняшні Мадагаскар, масавых забурэньняў не назіраецца, войска на бок апазыцыі не пераходзіць, прэзыдэнцкі палац не захоплівае.

Дык з чаго ж гэтка дзікая вэрбальная агрэсія?

Магчымы розныя тлумачэньні, у тым ліку і псыхіятрычныя. «І яны хочуць у гэтай краіне прыйсьці да ўлады? Відаць, ужо ня хочуць і не разьлічваюць, а проста зарабляюць грошы на чым папаля», і праз слова – «яны гатовыя

прадацца любому, каб толькі скруціць галаву Лукашэнку, ускочыць у крэсла самім і разбамбіць краіну».

Дык калі маюць намер «ускочыць у крэсла» прэзыдэнта, то, відаць, прыйсьці да ўлады ўсё ж хочучь. Ці ня хочучь? Глыбокая дыялектыка.

Але калі размова ідзе пра палітыку, які трымаецца ва ўладзе ўжо 15-ты год, псыхіятрычныя тлумачэньні лепш адкінуць. І прыгадаць пра яшчэ аднаго, на самрэч сур'эзнага і небяспечнага ворага беларускай улады – пра крызіс. Зьнешняя запазычанасьць працягвае расьці, экспарт разам зь беларускім рублём і занятасьцю падае, цэны адпаведна растуць.

Ранейшая мантра «унаскрызісу няма» ужо не працуе, яе магія блякне з кожным днём. І таму з кішэні дастаецца іншая, таксама магічная практыка – мантра пра злого чараўніка, які навёў суроку. І ў межах гэтай практыкі рэальны ўплыў апазыцыі, рэальная пагроза, якая зыходзіць ад яе для ўлады, ня мае ніякага значэньня. Праехалі ў трыдзятвае царства брухальскае, нашапталі слова чорнае, страшнае – вось ад таго і бядуе беларус. Гэта казка, варажба. Якой лёгкі можна патрабаваць ад шаманскіх заклінаньняў? А выснова зразумелая – трэба да апошняга трымацца за добрага чараўніка, які адзін можа змагацца з чорнай магіяй злых чараўнікоў.

Не спрацуе? Хто ведае. Калі на грамадзтва насоўваецца нейкая бядка, прычыны якой ніхто, па сутнасьці, не разумее, калі людзі ў распачы, калі іх сьвет,

па сутнасьці, не разумее, калі такім устойлівым, раптоўна абрынаецца, у сьвядомасьці падымаюцца на паверхню старажытныя, першабытныя пласты. Ratio зьнікае, у свае правы ўступае жахлівая казка. І Лукашэнка гатовы яе распавесці.

Не, ёсьць і іншае, менш экзатычнае

тлумачэньне: мэта – дабіць апазыцыю, якая атрымала чарговую палітычную паразу. А дзеля чаго? Каб паўтарыць трук, разыграны на мінулым тыдні зь візытам эўракамісара Фэрэры-Вальднэр, кабышчэраз прынізіць эўрапейцаў і паказаць ім, што ім зь іх уласных абставінаў давядзецца палюбіць Лукашэнку ня проста «чорненькім», а «вельмі чорненькім»? Дык можна ж і дэдэманстравацца, Беларусь – не Азэрбайджан і не Туркмэністан зь іх нафтай і газам. Ці тут перасьцярога, што народ калі ня зараз, то праз пэўны час, усё ж ня вытрымае і вываліць на вуліцы пад сьцягамі апазыцыі? А яна вялікая – менавіта такая пагроза? І аб'ектыўна, і з пункту гледжаньня Лукашэнкі.

Але такое тлумачэньне мае права на існаваньне. Больш таго – тут той выпадак, калі справядлівасьць гіпотэзаў можна будзе правесці. Калі выступ на «Віцебскдрэве» стане сыгналам да новай маштабнай хвалі рэпрэсіяў, адпаведнай ужываньню тэрміналегіі часоў сталінскага тэрору – тады справядліва тлумачэньне, наводле якога мэта – дабіць апазыцыю.

Калі ж не, калі і пасья віцебскіх шчыраваньняў рэпрэсіі будуць ісьці ранейшым роўным фонам, то гэта пацьвердзіць, што на «Віцебскдрэве» адбыўся сэанс палітычнай магіі і што ўладу паляхае пэрспэктыва выхаду народу на вуліцу не пад сьцягамі апазыцыі, а пад зусім іншымі сьцягамі ці – што асабліва небяспечна – зусім безь сьцягоў. І каб гэта прадухіліць і была расказаная казка пра злых чараўнікоў.

ПУСТЫЕ ОБЕЩАНИЯ

Предвыборные программы кандидата в президента А.Г. Лукашенко очень похожи, а кое-какими местами нагло списаны друг у друга.

Виктор Малишевский,
malishevsky.livejournal.com

Перебирал архивы и, совсем случайно, наткнулся на нечто. Три газеты «Советская Белоруссия» за 1994, 2001 и 2006 год. Там — три предвыборные программы кандидата в президента А.Г. Лукашенко. А там вот такое...

Ну, например, в 1994 и 2006 годах это «предвыборные программы кандидата в президента А.Г. Лукашенко», а в 2001 году сразу напечатана «предвыборная программа президента Беларуси А.Г. Лукашенко». Ну, а чево народ-та обманывать? Вот и Центризбирком не против.

А еще эти три программы одна на одну очень похожи, а кое-какими местами нагло списаны друг у друга. И там много хороших дано обещаний. И обещаний не давать пустых обещаний.

А некоторые наши достижения, правда, впечатляют: «свыше 1 миллиона человек ПОЛУЧИЛИ ЖИЛЬЁ — подавляющая часть из них — молодежь» (2001 год). Дык, я сравнил для вас эти три программы, и хоть до выборов далеко, прикинул уже сегодня идеальную предвыборную программу кандидата в президенты А.Г. Лукашенко в 2011 году.

О коррупции

1994 год. «Отвести народ от пропасти». Законы бессильны перед властью, которая их не выполняет. Преступность и коррупция порождается самим государством, которое не способно отвечать за состояние дел. Коррупция — это тормоз на пути становления правового социального демократического государства.... Органы власти, суды будут очищены от лиц, причастных к сделкам, дискредитирующих власть в глазах народа. Будут приняты

меры усиления ответственности чиновников. Декларация о доходах руководителей получают статус чрезвычайного документа.

2001 год «Вместе за сильную и процветающую Беларусь». Беспощадная борьба с коррупцией, чванством, хамством, кумовством и «семейными» кланами будет усилена. Криминал никогда не прорвется во власть! «Сломать» государство, ограбить народ не получится!

2006 год «Государство для народа» Мы не отступаем от политики решительной борьбы с коррупцией — этой ржавчиной, способной разьесть любое государство.

О предпринимателях и частной инициативе

1994 год. «Отвести народ от пропасти». Президент будет оказывать поддержку неспекулятивному предпринимательству и освободит его представителей от государственного рэкета. Будет прекращена

практика создания криминальных законов, вынуждающих честных людей становиться преступниками.

2001 год «Вместе за сильную и процветающую Беларусь». Будет упрощен процесс регистрации предпринимателей. Контроль производственных предприятий и фирм будет осуществляться 1 раз в год, других предприятий — 2 раза в год. Будет поощряться малый и средний бизнес — источник новых рабочих мест.

2006 год «Государство для народа». Будут выработаны стабильные и долгосрочные правила предпринимательской деятельности. Введем уведомительный принцип регистрации предпринимателей. Наша налоговая система должна быть простой удобной прозрачной. Мы выступаем за партнерские отношения государства и бизнеса.

О правах человека
1994 год «Отвести народ от пропасти». Коррупция — это тормоз на пути становления правового социального демократического государства.

2001 год «Вместе за сильную и процветающую Беларусь». В стране будет создан институт полномочного по правам человека. Но президент не может переложить свою конституционную обязанность быть гарантом прав человека на какой бы то ни было институт. Только глава государства сможет дать гарантию прав и свобод граждан.... Каждый человек имеет право на собственное мнение, он также будет иметь право свободно и без ограничений его высказать.

2006 год «Государство для на-

рода». Ничего об этом в предвыборной программе нет

О зарплате и ценах

1994 год «Отвести народ от пропасти». Установление государственного контроля за ценообразованием, чтобы исключить рост прибыли за счёт повышения цен. Будет значительно повышена самостоятельность Нацбанка с целью устранения практики выпуска в обращение бестоварных денег.

2001 год «Вместе за сильную и процветающую Беларусь». В предстоящей пятилетке зарплата достигнет 250 долларов в среднем по стране. При этом сохранятся социальные гарантии, не допустим обвала цен. Учитель, врач, ученый будут получать зарплату в 1,2-1,5 раза выше средней.

2006 год «Государство для народа». Основная задача на ближайшие пять лет — довести качество жизни наших граждан до уровня, сравнимого с западноевропейским. Мы должны за пятилетие получить рост зарплат, пенсий, стипендий — не менее чем вдвое. Снизить инфляцию до уровня не более чем 5% в год.

Заключение

2001 год «Вместе за сильную и процветающую Беларусь». Дорогие соотечественники! Я несу перед собой на своих мужских руках это еще неокрепшее создание — нашу Беларусь, как нежную и хрупкую девушку — нашу синеокою Беларусь. За мои поступки ВАМ НИКОГДА НЕ БЫЛО И НЕ БУДЕТ СТЫДНО.... Ваш Александр Лукашенко.

2006 год «Государство для народа». Дорогие друзья! Сегодня страна находится на подъеме. И первоочередная задача заключается в том, чтобы продолжить уверенное

восхождение, не скатиться в пропасть экономических и социально-политических потрясений... Я предлагаю вам своё служение. Вам решать. Александр Лукашенко.

2011 год. «Отвести народ от пропасти». Дорогие друзья, соотечественники, народ Беларуси! Мы стоим над пропастью кризиса. Мы уже проходили такое. Инфляция в начале 90-х составила 3000%. Как и сейчас, тогда общий спад производства. Но нам удалось всё преодолеть и в какой-то момент даже достичь подъема. Я и сейчас не обещаю вам молочных рек и кисельных берегов. Не хочу лгать. Нам всем придется расплачиваться за то, что мы так долго терпели несостоятельную политику мировых держав.

Беспощадная борьба с коррупцией — этой ржавчиной, способной разьесть любое государство — еще больше будет усилена. Это тормоз на пути становления европейского государства, к которому мы стремимся по уровню жизни. Зарплаты повысятся в несколько раз и достигнут 250 долларов. Пенсии выйдут на уровень 2008 года.

Каждый человек будет иметь право свободно и без ограничений высказать своё мнение о мировом кризисе. Государство гарантирует вам в этом полную свободу слова. В стране будут приняты самые жесткие меры усиления ответственности чиновников перед чиновниками. Жильё должно быть еще более доступным, а права человека — правее и человечнее. Государство обеспечит свободное ценообразование, при этом жестко ограничит беспредел в ценах.

Вам опять не будет за меня стыдно. Мы сможем отвести страну на шаг от пропасти для разгона и начать всё сначала...

«КАК ЗАЛАТАТЬ ДЫРУ В 4 ТРИЛЛИОНА?»

Одна из самых актуальных в последнее время тем как для финансистов, так и для любого гражданина нашей страны - «что порежут в бюджете и соответственно в моем кармане» - обретает некую определенность.

По информации «Е», правительством и Минфином подготовлено предварительное видение того, как и на чем страна будет экономить в рамках бездефицитного бюджета, требуемого Александром Лукашенко, от которого, в свою очередь, того же требует выделяющий нам деньги Международный валютный фонд. Это видение до конца текущего месяца должно быть направлено на утверждение главе государства.

По информации «Е», предложение по уточнению бюджета исходит из прогноза, что в текущем году он не досчитается около 8,5 трлн рублей запланированных ранее доходов. Если этих доходов не наблюдается в ближайшем будущем, следовательно, нужно сокращать расходы.

Самым простым вариантом было бы прекращение финансирования по всем государствен-

ным программам. Так совпадает, что объем их финансирования в «старом» бюджете на 2009 год составляет как раз искомые 8,5 трлн рублей. Но по такому простому пути, конечно же, никто никогда бы не пошел. Как же тогда президентские «Дети Беларуси», село и агрогородки, малые города и инновации?.. К тому же до того, как по внушению МВФ в самый последний день прошлого года было принято решение сделать бюджет бездефицитным, в нем уже планировалось превышение расходов над доходами.

Поэтому, чтобы добиться «нулевого варианта», сейчас приходится сокращать расходы на гораздо большую сумму, чем вышеуказанные 8,5 трлн рублей. Предварительно, по оценкам правительственных экспертов, для этого придется резать расходы на сумму около 11,3 трлн рублей.

Что же будут резать?

Во-первых, будет ограничен рост зарплат в бюджетном секторе. Это — категорическое требование МВФ в перечне условий по выделению Беларуси стабилиза-

ционного кредита в 2,4 млрд долларов. В ноябре под переговоры об этом кредите была уменьшена зарплата сначала госслужащим и военным, а потом и всем бюджетникам. Лучшее, на что могут теперь рассчитывать врачи и учителя, — это на повышение зарплат на 5% в мае, и то, если на это даст добро МВФ. На эти же самые 5% - и не более того - в течение года могут вырасти зарплаты на государственных предприятиях, а также в предприятиях, где государство владеет блокирующим пакетом. Учитывая, что на таких объектах сегодня трудится до 80% всех работающих в стране, сокращение расходов довольно существенное.

По информации «Е» из своих источников, в рамках этой тенденции на последнем заседании Высшего государственного совета был поставлен вопрос о сокращении зарплат Павлу Бородину и свыше 100 его подчиненным. Оказывается, П. Бородин на своем посту получает в несколько раз больше, чем Александр Лукашенко. К сожалению, что из этого вышло, нам неизвестно.

Во-вторых, планируется на 50% урезать капитальные расходы министерств, концернов, заводов, институтов и прочих госорганизаций. Все они теперь должны загнать глубоко в себя желание купить новую мебель,

компьютерную технику, другие товары длительного пользования.

Будет откорректирована и государственная инвестиционная программа - финансироваться будут в эти тяжелые времена только те объекты, которые сдаются в 2009 году. По подсчетам, это позволит сэкономить 30% средств от намеченного на текущий год объема капиталовложений.

В-третьих, предполагается серьезно сократить текущие расходы бюджетных структур, начиная от оплаты чиновникам и директорам транспорта и мобильной связи и заканчивая экономией электричества, воды и проведения евроремонт.

Наконец, в-четвертых, где-то около 1,9 трлн рублей планируется освободить в результате закрытия или ограничения финансирования ряда государственных программ. Наибольшую экономию могут дать производственные программы (1,4 трлн рублей), расходы на социальные программы в текущем году уменьшатся на 0,3 трлн, на специальные — на 0,1 трлн рублей.

По нашей информации, на данный момент предлагается полностью заморозить в 2009 году финансирование программ по развитию пассажирских перевозок автомобильным транспортом, а также международных пере-

возок пассажиров и грузов. Нет сейчас денег на программу развития города Полоцка, на создание системы особо охраняемых природных территорий, на гидрометеорологическую службу и даже на программу «Качество».

По социальным программам будет «оптимизирована» система закупок медицинского оборудования и лекарственных средств. Экономить нужно будет также на компьютерах, наглядной агитации, оборудовании для учебного процесса.

Серьезно подрежутся расходы из государственных целевых фондов — траты дорожного фонда планируется уменьшить почти на 350 млрд рублей, ограничив в том числе финансирование развития инфраструктуры агрогородков. Расходную часть фонда охраны природы предлагается уменьшить на 150 млрд рублей.

Подводя черту, очень хочется верить в прозорливость наших чиновников, в то, что прогнозируемый объем падения доходов бюджета составит не более 8,5 трлн рублей. Глядя на предварительные оценки по марту, включая очередное сокращение темпов роста ВВП до 1,5%, пока верится больше в то, что дополнительных резекций расходов не избежать...

Вадим Сехович,
«Ежедневник».